

[Paul Hansen]

udvalgsarbejdet ikke sluttet, før der er gjort et håndfast forsøg på at gennemføre en eller anden form for samordning. Det helt rationelle ville vel være, om de lokale aftenskoler på frivillighedens grund og inden for emner, der spiller en rolle i denne forbindelse, ville danne en slags aftenskoleforbund. Selv om de ikke just er forelskede i hinanden, kunne det vel nok gøres, f. eks. på et område som sprogundervisning.

Jeg skal i øvrigt anbefale, at udvalget gør et forsøg på at gøre loven færdig, så den kan træde i kraft i efteråret 1968.

Robert Christensen: Det er jo et helt uændret lovforslag, som her genfremsættes, og derfor finder jeg ikke, der er nogen grund til at gå ind i en indgående behandling af det, men kan henvise til det, der blev sagt sidste år ved første behandling; dér er venstres principielle synspunkt jo gjort klart.

I venstre hilser vi med tilfredshed, at ministeren i fremsættelsen bebuder et ændringsforslag, så at vi trækker kapitel V om det administrative ud og lader den nu gældende lov fortsætte til 1970. Jeg synes, det lyder rimeligt, da vi jo alligevel får en ny kommunestruktur til den tid; endelig var det jo det kapitel, vi ankede en hel del over ved førstebehandlingen i sidste samling.

Ellers gælder det i venstre, at vi stadig væk synes, at lovforslaget giver et godt tilbud til folkeoplysningen i Danmark. Vi vil gerne være med til at fremme dette gode, men jeg vil sige, at vi endnu ikke føler os overbevist om, at vi helt har fundet frem til en metode, hvorved vi undgår, at dette gode tilbud kan misbruges og dermed kan komme i miskredit i en del af befolkningen.

Ellers vil jeg slutte mig til den forrige taler med hensyn til spørgsmålet om koordinering. Også vi finder, at det er urimeligt, at der for at pleje en mere eller mindre privat konkurrenceinteresse skal køres med halve eller trekvarte hold, og at en del hold ikke kommer i gang. Så vi vil også gerne have det undersøgt nærmere endnu.

Vi ved, at lederne i en hel del af klubberne, børne- og ungdomsklubberne, interesseklubberne, der i mange år har gjort et stort arbejde uden vederlag, frygter, at deres arbejde ikke længere kan gøres; derfor føler vi os heller ikke overbevist om, at godkendel-

se af sådanne klubber absolut kræver, at lederne skal modtage løn.

I øvrigt kan jeg slutte med at sige, at vi ved fra de mennesker, der skal udnytte loven, at de meget gerne ser, at den træder i kraft 1. august 1968. Skal det blive tilfældet, skal loven jo ret hurtigt gøres færdig her i folketinget. Selvfølgelig kan vi ikke på forhånd give tilsagn om, at det når vi, men vi kan give et tilsagn om, at vi i hvert fald ikke vil sinke arbejdet, at vi vil gå i arbejdstøjet og gøre, hvad der er muligt for at blive færdig rettidigt.

Bendix: Selv om der er tale om en genfremsættelse fra sidste samling, vil også jeg gerne gøre et par bemærkninger. Jeg må selvfølgelig først og fremmest henvise til de synspunkter, jeg gjorde gældende ved den forrige førstebehandling, men sagen kan som sagt godt bære et par spplerende bemærkninger.

Det er helt åbenbart, at der knytter sig en vældig interesse til dette lovforslag og til hele den virksomhed, som skal udfolde sig inden for lovforslagets rammer. Om ikke af andet kan man se det af det store antal deputationer, som det stående folketingsudvalg allerede har modtaget. Man kan se også i socialforskningsinstitutets undersøgelse af fritidsvaner i Danmark, at inden for det område, der omfattes af to kapitler i dette lovforslag, nemlig om ungdomsskolen og om aftenskolen, deltager hvert eneste år 10 pct. af befolkningen over 15 år; hvis man betragter bare en 5-årig periode, vil man jo meget hurtigt kunne regne sig frem til, at det er en meget betydelig berøringsflade, den virksomhed, som dette lovforslag vedrører, har i befolkningen.

En af grundene til, at der udfolder sig en sådan vældig aktivitet på dette område, er ganske utvivlsomt det private initiativ, man kan måske definere det mere negativt og sige: det ikke-kommunale eller det ikke-statslige initiativ, som udfolder sig her. Det er jo også, som jeg sagde ved forrige førstebehandling, for os ganske klart, at hvis vi skal fastholde den meget betydelige virksomhed på dette område, skal vi også fastholde det meget betydelige private initiativ, der er på området.

Her kunne jeg sådan set godt tænke mig at sige, at den tilbøjelighed, der allerede på